

UCHWAŁA NR LII/699/22
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO
z dnia 19 grudnia 2022 r.

w sprawie **nadania tytułu Honorowego Obywatela Województwa Kujawsko-Pomorskiego**

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2094) oraz § 1 i § 3 załącznika do uchwały Nr XII/277/19 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 16 grudnia 2019 r. w sprawie ustanowienia Honorowego Obywatelstwa Województwa Kujawsko-Pomorskiego i wyróżnienia Województwa Kujawsko-Pomorskiego Stella Copernicana Cuiaviae et Pomeraniae oraz sposobu ich nadawania oraz procedury honorowania i wyróżniania (Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom. z 2019 r. poz. 7365), na wniosek Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego, uchwała się, co następuje

§ 1. Nadaje się Pani **Irenie Santor** tytuł Honorowego Obywatela Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego i Marszałkowi Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Irena Santor (de domo Wiśniewska), pierwsza dama polskiej piosenki, urodziła się 9 grudnia 1934 roku w Papowie Biskupim (powiat chełmiński). Rok później z rodzicami Heleną i Bernardem Wiśniewskimi przeprowadziła się do Solca Kujawskiego (w powiecie bydgoskim). Do Papowa wracała wielokrotnie, odwiedzając swoich dziadków. Była także częstym gościem w Toruniu, wraz z rodzicami przyjeżdżała tu do siostry mamy.

Ojciec został zamordowany przez Niemców w ramach akcji eksterminacyjnej, którą historycy nazwali Zbrodnią Pomorską. Do dziś nie udało się ustalić, gdzie zginął ani gdzie został pochowany. Wiadomo jedynie, że był przetrzymywany w więzieniu-katowni Selbstschutzu w Solcu Kujawskim.

Choć Irena Santor w naszym regionie spędziła jedynie czternaście pierwszych lat (w Solcu Kujawskim mieszkała do 1948 roku), to, jak sama mówi, był to czas, który odcisnął niezatarte piętno na jej całym życiu. – *Kiedy po latach, w 2005 roku, przyjechałam do Solca odnalazłam dawny klimat i pomyślałam sobie „Jestem w domu”* – mówiła w wywiadzie, którego udzieliła Urszuli Guźleckiej.

Po wyjeździe z Solca Kujawskiego przeprowadziła się wraz z matką do Polanicy-Zdroju, gdzie uczęszczała do Technikum Zdobienia Szkła. Tam, za namową jednej z nauczycielek, poprosiła o przesłuchanie, przebywającego w polanickim sanatorium Zdzisława Górczyńskiego, dyrygenta opery w Poznaniu. W ten sposób w 1951 roku trafiła do Zespołu Pieśni i Tańca Mazowsze, z którym związana była przez osiem lat.

Z „Mazowsza” Irena Santor odeszła w 1959 roku i rozpoczęła karierę solową. Dwa lata później, podczas pierwszego festiwalu w Sopocie, zdobyła dwie pierwsze nagrody za wykonanie „Embarras” Jerzego Wasowskiego i Jeremiego Przybory.

W ciągu ponad 60 lat kariery solowej występowała w największych salach koncertowych świata, nagrała 40 płyt i wylansowała setki przebojów, w tym utwór „Zielono jest w mojej Bydgoszczy”. Była wielokrotnie nagradzana na festiwalach muzycznych w Opolu i Sopocie. Za całokształt twórczości otrzymała Złotego Fryderyka i Diamentowy Mikrofon Polskiego Radia. Jest pierwszą w Polsce artystką estradową wyróżnioną tytułem doktora honoris causa, który przyznała jej w 2017 roku Akademia Muzyczna w Łodzi. Za swoje zasługi dla polskiej muzyki została odznaczona m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi czy Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

Od 2005 roku jest Honorową Obywatelką Solca Kujawskiego. Dziewięć lat później podobny tytuł nadało jej Papowo Biskupie. W 2009 roku tabliczka z jej podpisem znalazła się w bydgoskiej Alei Autografów.

Pisarz, publicysta i krytyk muzyczny Jerzy Waldorff tak pisał o Irenie Santor: *Zawsze sprawia wrażenie spokojnej, eleganckiej Pani, znakomicie ubranej i tak samo śpiewającej. (...) Śpiewa czysto, piękną frazą, z cudowną intonacją i muzykalnością. Jest moim zdaniem: FIRST LADY.*

Po przyznaniu tytułu Honorowej Obywatelki Solca Kujawskiego w okolicznościowej księdze Irena Santor napisała: *Tak jak w piosence „Powróciłam tu”, wzruszona i dumna z wyróżnienia. Kiedy w dzieciństwie przebiegałam park i lasy wokół Solca boso (bo tak lubiłam) nie wiedziałam, że zabieram ze sobą dotyk ziemi tak nieporównywalnej z innymi, z którymi dane mi było się zetknąć...*, nawiązując do innego swojego wielkiego przeboju „Powróciłam tu”, którym w 1966 roku zwyciężyła na 4. Krajowym Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu.

Pani Irena Santor to znakomity ambasador kulturalny Kujaw i Pomorza, popularyzujący nasz region w kraju i za granicą. W dowód uznania jej ogromnych zasług dla promocji województwa kujawsko-pomorskiego i jego walorów kulturalnych, oraz artystycznych osiągnięć, Sejmik Województwa Kujawsko-Pomorskiego nadaje Pani Irenie Santor tytuł Honorowego Obywatela Województwa Kujawsko-Pomorskiego.